

מתיקות השבת והפורים

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאוווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

פולמוס: מה עדיף, תפילות נפשות או למוד תורה?

הציל רק את הגופות של עם ישראל, ולא הפריש אותם מהגוים שהיו מבוטלים בהם ולכן פרשו ממנו. אבל האמת היתה עם מרדכי, שהרי אמרו במדרש (ספ"ו ט"ו) שהוא היה שקול כמשה רבנו, ועוד אמרו (שבת פח.) שבזמן משה קבלו ישראל את התורה מיראה ובזמן מרדכי קבלו את התורה מאהבה. ומכאן רואים אנו את גדלתו העצומה של מרדכי - שהשלים את מה שלא זכו ישראל בזמן מתן תורה, שאז קבלו את התורה רק מיראה ומרדכי למדם את דרך התורה מאהבה.

"כי מרדכי היהודי גדול ליהודים ורצוי לרב אחיו". לאחר שנעשה ישועת נס פורים על ידי מרדכי הצדיק, הוא נעשה גדול בעיני היהודים והעריכו אותו מאוד, אבל בעיני הסנהדרין אומרים חז"ל (מגלה טו) ורצוי לרב אחיו - מלמד שפרשו ממנו מקצת סנהדרין. אך מכך שרוב הסנהדרין היו עם מרדכי ולא פרשו ממנו, מוכח שמעשיו היו כהגון כי אחרי רבים להטות.

ולאחר מכן נאמר שם בגמרא: אמר רב יוסף, גדול תלמוד התורה יותר מהצלת נפשות. ונראה לכאורה, שרב יוסף מסביר שזו היתה סבתם של אותם מקצת סנהדרין שפרשו ממנו - שסברו שעדיף תלמוד התורה יותר מהצלת נפשות, וכיון שמרדכי עסק בצרכי רבים ודבר זה גרם לו למעט בעסק התורה, לכן הם פרשו ממנו.

למה להתגרות בהמן?!

ומה שטענו על מרדכי על כך שלא הפרישם מן הגוים, באר דהנה באמת מלכתחלה מרדכי הזהירם לא ללכת לסעודת אחשוורוש, כי רצה שעל ידי כך יסתכסכו אותם המתבוללים עם משפחותיהם הגוים וזה היה הגורם לכך שהגויים עצמם פרשו מהיהודים. ומשראה שהלכו ונחננו מסעדתו, שדבר זה גרם להעמיק את ההתבוללות, עמד מרדכי והתגרה בהמן.

ואף על פי שבהמצאותו של מרדכי בבית אחשוורוש היה משום הצלת נפשות, משום שמרדכי היה צריך לעמוד בכל עת בסמיכות לאחשוורוש, שזנא היהודים יותר מהמן (ספ"ו ט"ו), כדי למנוע מלהוציא את שנאתו לפעל ולגזר גזרות רעות על היהודים. בכל זאת סברו אותם מקצת סנהדרין שעדיף היה לעסק בתורה מלעסק בהצלת נפשות.

הצלת גופות או נפשות?

וצריך להבין, היאך יתכן לומר שתלמוד התורה עדיף מהצלת נפשות, הרי קימא לן שאפלו ספק פקוח נפש דוחה את כל התורה כלה, מפני שהצלת נפשות היא תכלית התורה. ומשה רבנו וכל הצדיקים עסקו בהצלת נפשות, והרי אם ימנעו מהצלת נפשות יגרם גזר בטול עצום של אותו אדם שנפטר ושל בניו ובנותיו שלא נולדו. אם בן גודאי עדיף לבטל מעט מלמודו כדי להציל את האדם, וכך יתרה התורה על ידו ועל ידי זרועו?

ואפשר לפרשו, שמקצת הסנהדרין ראו שמרדכי

ליהודים היתה אורה

בס"ד יצא לאור הספר שרבים ציפו לו:

מתיקות המועדים פורים

מתוך שיעורי מורנו ראש הישיבה שליט"א

הרב ברוך שמשון פיה"מ נ"ה
אב"ט ב"ר 7162314-052

מתיקות הצינים

הצינים אשר נהפכו להם...

אל מערכת הגליון שלום וברכה. ברצוני לפרסם את הספור הבא לקראת ימי הפורים הבעל"ט לתועלת הכלל:

בהיותי כבן שנים עשרה שנה ערקתי את חג הפורים בבית חברי שבעיר אחרת. וכדרך של ילדים שובבים, הציעו לי 'לשחק באש' של נפצים ואני השתכנעתי. כיון שהנתי מהרעיון התחלתי להתעסק בזה יותר ויותר עד ששכחתי שאני צריך לערוך את סעודת פורים ושאר מצוות היום. כשנגמרו לי ה'נפצים', מיהו הציע למכר לי נפצים חזקים יותר במחיר זול בתחלה חישתי מעט, מפני שיש להם עצמה חזקה, אך מהר מאוד השתכנעתי לרכש אותם ממנו.

התחלתי להשתמש בהם, ונחמתי לראות שהם באמת חזקים ומסכנים, אך היצר הרע הטעה אותי להמשיך להתעסק בהם. היו כאלו שצחקו עלי להפסיק עם זה, אבל אני נקשרתי למלאכה ולא הייתי מסוגל להפסיק ממנה, לכן התרחקתי מהאזור של אותם אנשים לאזור אחר - יחד עם חברי שאצלו התארחתי - כדי להמשיך שם במעללי.

באותו אזור השתמשנו אני וחברי בנפצים [שכיום בהסתכלות לאחור אני יודע לקרא להם 'כלי משחית']. המשחק שלנו היה שאני מדליק נפץ משלי או משלו והוא משליך את הנפץ למקום רחוק. המשחק המעשה בעמוד ד'

שעתידה לבוא, כדי לעזור את עם ישראל בתשובה וכן הצילם מאבדון.

כדי המן

ואכן מיד באה גזרת הכליה הקשה, וגדולה 'הסרת טבעת' זו שגזרמה לרבים מישראל לפרש ממשפחותיהם הגוים, או לכל הפחות

להתנכר אליהם. ובכדי לבטל את הגזרה הצריך מרדכי לתת את אסתר לבית אחשוורוש, כדי להציל את העם.

אמנם בכל פעולותיו של מרדכי פעל שמכאן ואילך לא יקחו היהודים נשים נכריות, אבל להפרישם מן הגוים עדין היה בלתי אפשרי, מפני שהיהודים היו גרים ליד משפחות

נשותיהם הגויות ו'קשורים בהם ככלב' (שפיט) (3), ואם יפרשו מהם הדבר יכול לעזור מהומות נגד היהודים גם מצד המלכות. לכן מרדכי הצילם בגשמיות והמתין לעזרא שיפריש אותם מן הגוים, ובלעדי מרדכי שהציל את הגופות, לא היה יכול עזרא להפרישם מן הגוים.

מחאת הסנהדרין על כבוד התורה

אפשר לפרש, שמקצת סנהדרין פרשו ממרדכי הצדיק משום ש'גדול תלמוד תורה יותר מהצלת נפשות', כלומר שאמנם הצלת נפשות הוא מעשה חשוב ויקר מאד, אבל לא מכבד שגדול הדור יעסק בזה. והאשמה בזה היתה על העם, שהם במעשיהם הרעים גרמו לכהן שמרדכי שהיה ראש לצדיקים בדורו (ה'תק"א) (1) הכרח להשפיל את כבודו ולעסוק בהצלת נפשות, ובגללם כבר מעקרא הכרח מרדכי לשמש במלכות יחד עם המן הרשע (עי' רש"י מגלה טו) ולהשתתף בסעודת אחשוורוש הרשע.

וכבר דרשו חז"ל (יומא עב:) שהפסוק 'ועשו ארון עצי שטים', הינו שנוצטווני להניח את ארון הברית בארון מכבד, למלמדנו, שבני עירו של התלמיד חכם - שדומה ללחות הברית - צריכים לדאוג לו למשקן טוב ולכלל צרכיו. וזאת משום שזוהי טובתם של בני עירו, שהרי

אלו התלמיד חכם יעסק במלאכת עצמו לא יהיה לו פנאי ללמדם תורה, ועוד, שירד ערכו בעיניהם ושוב לא יקבלו ממנו תורה ודרך ה'.

מדוע הדור בעסקנות?!

ועל כן פרשו ממנו מקצת הסנהדרין, הינו שלא עמדו בקרבתו כדי שלא לראות בהשפלתו של הצדיק - שמרדכי שהיה ראש הסנהדרין (פרו"א מט) מטפל בצרכי רבים - במקום שיוכל לשבת ולעסוק בתורה ואחרים לעסוק בעניני צבור, כי המלאכה הזאת שייכת לאנשים פשוטים יותר, וכמו שכשצריך לנקות את בית המדרש או לכבות דלקה מביאים אדם פשוט שיעשה זאת ולא מביאים לגדול הדור לעשות זאת.

אבל הסבה שמרדכי הצדיק עסק בעצמו בצרכי הרבים שהיה בהם משום הצלת נפשות

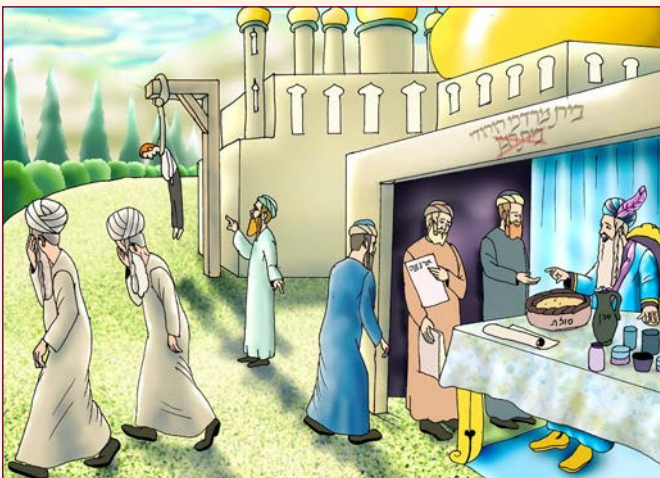
(כנ"ל במאמר הקודם), היתה משום שרק לו היתה את הרוח הקדש הגדולה וידע איך לעשות כהגון את רצון ה' לדאוג לטובת העם ולהצלתם, יותר מכל בני דורו. וכמו שנפסק ברמב"ם שדוקא גדולי ישראל צריכים לחלל את השבת כדי לעסוק בהצלת נפשות כדי שלא יהיה נקל בעיני העם לחלל שבת.

כבוד זמני או נצחי

ויש להוסיף סבה נוספת, שרק גדולי ישראל יודעים את ערך החיים של היהודי ודוקא הם ידעו לטפל בו כראוי היטב, שפיוצא בזה דוקא למרדכי שהיה גדול דורו היה ראוי להכניס לבית אחשוורוש אף על פי שהדבר כרוך בכטול תורה, כדי לעמוד על המשמר ולהציל את העם משנאתו של אותו רשע.

ואמנם אכן נגרם מכך שהיו מן העם באותו

מדוע פרשו מקצת סנהדרין ממרדכי הצדיק?

בציור שבכותרת הגליון: מרדכי מגיע עם תלמידיו לביתם של יהודי שושן שהתבוללו בין העמים, ומביא להם ולבניהם משלוחי מנות.

מנשה מקבל את המשלוח ממרדכי ומתבייש מאד. וגרשום שקבל ממנו לפני כן את המשלוח, התעורר לתשובה וברח מביתו עם הסציו ועם המגלה שנתן לו מרדכי, והמיו הגוי חפץ להכות אותו ואת מרדכי על כך.

מדוע מרדכי לא תקן לעמו לפרש מהגוים כמו שתקן להם את מצות פורים?

התשובה במאמר הראשון, ובמאמר: 'משלוח מנות מתוך שמציל ממיריות עצומה!'

בציור שלפנינו: מרדכי היהודי יושב בבית המן לאחר שנתלה, ומסייע ליהודים בהקלת מיון ופטר אותם ממסים, ומלמדם תורה ומצוות כמצות קמיצה. צדיקים מהסנהדרין שעוברים בסמוך עוברים עיניהם מלראות במתרחש בבית מרדכי. יהודי אחר מעריך את מרדכי על שבוכותו נתלה המן ונצלו חיי היהודים, אך הדבר אינו רצוי כל כך.

איזו דעת מיחדת למד מרדכי את בני דורו במצות קמיצה? מדוע

צדיקי הסנהדרין עוצמים עיניהם ממרדכי? מה לא רצוי בכך שמעריכים את מרדכי על שהציל את היהודים מגזרת המן?

התשובות לשאלות וההסבר המלא לציורים במאמרים: 'מתחת הסנהדרין על כבוד התורה', 'בימי משה מיראה ובימי מרדכי מאהבה?!', 'מחולל פלאות או עוזר לחיות?..'

מתיקות שיחי

תפילות

רבנונו של עולם, אתה חונן לאדם דעת, תן לנו דעת לאהב ולהעריך אותך על הנסים התמידים שאתה עושה עמנו. ולא נטעה להתפעל רק מהנסים שמחוץ לגדר הטבע - שבהם אתה מציל אותנו מאסונות ומצרות, אלא נתפעל כבר מעצם הנס והפלא שבכל נשימה ונשימה שאתה נותן לנו. ובחמדתך רבים תנבנו לתוים מתוקים ונאשרים ללא שום צער ונגזק.

ונבנו לקום את מצוות ימי הפורים בקדשה ובטהרה, ללא הוללות וקלות ראש אלא מתוך קרבה עצומה אליך. ונעשה רק את הטוב בעיניך, ונטיב לביריותך, ולא יצא תחת ידנו שום גזק לביריותך לעולם, אמן סלה.

תורה בזמן גזרה

בוה יתבאר באופן נוסף מה שרב יוסף מבאר את שיטתם של המקצת סנהדרין ואומר: 'גדול תלמוד תורה יותר מהצלת נפשות' הינו גדול תלמוד תורה דברים שמרדכי יכל ללמוד תורה את כל בני דורו ולהפרישם מלהתחבר לאחשורוש ומלכא לסעדתו, במקום לעסק בהצלת נפשות ולעסק בתורה רק ביחידות בבית אחשורוש.

והט"ו (י"ד ס"ו רנא) באר שהפנונה בדברי חז"ל 'גדול תלמוד תורה יותר מהצלת נפשות' היא, שמעקרא יש יותר זכות למי שזוכה לעסק בתורה ולא בא לידו הצלת נפשות, שעל ידה יצטרך לבטל תלמוד תורה.

ואכן מצינו שך נהג מרדכי בזמן מסים, שלמד תורה את הרבים גם בזמן גזירת המן ולמד את תלמידיו את תורת הקמיצה, שבנה למדם שרק מזרועו הנטויה של ה' באה גזרת המן ורק הוא יתברך ישיענו מהגזרה. וכשבא אליו המן על מנת להרפיכו ברחובות העיר חשש מרדכי שהוא בא כדי להורגו ועמד ועשה תשובה (מגלה טו), ועל מה יש לצדיק גדול שכזה לעשות תשובה? אלא שעשה תשובה על כך שחשש שמא לא למד מספיק תורה לתלמידיו.

אותו מאוד אחרי שראו כמה טוב עשה להם מרדכי בחקמתו הגדולה, שנתן את אסתר לאחשורוש והכל למענם כדי להצילם מגזרת המן, אבל מרדכי בעצמו לא פרש מהם, הינו שלא התרחק מהם מפני כבודו, אלא נשאר בענותנותו והיה יורד אל העם, כמו שכתוב: "מרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור", הינו שעם כל גדולתו ומלכותו היה יוצא ויורד אל העם.

והתרגום פרש: "ורצוי לרב אחיו" - שרצה רבובי אחיו היהודים בכך שהיה עוסק לשדך אותם ומלמדם כמה חשוב בעיני ה' להרבות ולדי ישראל.

בימי משה מיראה ובימי מרדכי מאהבה?!

הללו - לתת לנו נשימה אחת או להצילנו מיד פרעה ולקרע לנו את היים, כי ה' הוא כל יכול, ומי שמנשים אותנו באותה מדה הוא יכול לעשות לנו את הנסים הגדולים ביותר, אבל טבע רוב בני האדם שהם מעריכים יותר את הנסים של יראתה מאשר את הנסים של אהבה שבדרך הטבע.

וכמו שהילד לא יעריך את אביו ויאהבו על כך שהוא מאכילו ומשקהו, אלא יאהבו ויעריכו מאוד כאשר יצילו מצרה שבקלע אליה, ואלו החכמים שיש להם דעת מבינים שההסדים של אהבה הם הגדולים והמעילים ביותר, שעל ידם טוב לנו מעיקרא בלי שיהיה לנו שום צער מהאויבים וכדומה, חלילה.

לכן היו מהחכמים שטענו למרדכי הצדיק שכין שהוא צדיק ורחם ועסק בתורת חסד שהיא תורה על מנת ללמדה לאחרים, כלומר שתורתו מתקבלת על לב העם - לכן ראוי לו עתה ומעיקרא לעסק בתורה ובגאונותו ילמד את העם לאהב את ה' ולעבדו בכל לבם מתוך התפעלות מגאונותו יתברך הנכרת בכריאה הנפלאה שברא עבורנו ובאברי גופינו.

שעל ידי זה יראו נסים של אהבה, שכין שיהיו מרוצים בעיני ה' ולא יטעו ללכת לאותה סעודה, וזכו שהוא יתברך יעיר עלינו חסדים בלי שום צער ופחד, ולא יצטרכו לראות נסים של יראתה שה' מצילנו מגזרות האויבים.

מחולל פלאות או עוזר להיות? ...

שמתפעלים יותר מנס תחית המתים המזכר בתפלה, מאשר מנס הגשמים המזכר בראש הבכרקה של תחית המתים, משום שהוא גם תדיר.

משום שהחסד שהזולת עוזר לנו להתכלכל ומונע ממנו את הצרות, הוא גדול מאשר כשהוא עוזר לנו בעת צרה. והדבר דומה למה שטבע הבני אדם

דור שלא העריכו קראוי את מרדכי כפי שחששו מקצת מן הסנהדרין.

אבל לדורות נשאר לו הזכר הטוב ביותר שזכה, וחדש לנו את המגלה שהיא חלק מהנ"ך ולא תבטל גם לעתיד לבא כשכל שאר הנ"ך יתבטל (ירושלמי פ"א ה"ה וברמב"ם הל' מגלה), ואת מצוות פורים הנפלאות שגם הם לא יתבטלו לעולם (ילקוט משלי תתקמ"ד).

'רוצה להרבות את אחיו'

וכעין הפרוש האמור באר בעל השואל ומשיב, שמה שמקצת סנהדרין פרשו מרדכי היה מפני יראת הכבוד שהעריכו

אמרו חז"ל (שבת פח), שבזמן מתן תורה קבלו את התורה מיראה ובזמן מרדכי חזרו וקבלוה מאהבה, ופרש רש"י: מאהבת הנס שנעשה להם. וקשה הלא בזמן משה רבנו היו נסים גדולים וגלויים יותר מנס פורים, אם כן מדוע כבר אז לא קבלו את התורה מאהבה?

אלא שהנס שגרם לעם הקדוש לקבל את התורה מאהבה הוא הנס של הצלת חייכם, ובזמן משה עם ישראל כבר היו רגילים לנסים גלויים של הצלת חייכם, ולכן לא התפעלו מנסים אלו כל כך. וכמו שמצינו שההתפעלות הגדולה שהיתה להם מקריעת ים סוף, והשריה שעשו עליה, היתה בעקב על הנקמה שעשה ה' בשונאייהם ולא מעצם הצלת חייכם, כי כאמור היו רגילים לנסים כאלו.

מה שאין כן בזמן מרדכי שהנהגת ה' היתה בהסתרה גדולה ולא היו נסים גלויים, לכן כשנעשה להם נס הצלת חייכם הם התפעלו ממנו מאוד וראו על ידו לקבל את התורה מאהבה. והענין בזה הוא שבמעשה ה' ישנה הנהגה שנקראת 'אהבה', והיא חסד בריאת העולם וחסדי ה' התדירים; וישנה הנהגה הנקראת 'יראה', והיא מה שה' מצילנו מידי האויבים הזמניים לכלותינו, כמו יציאת מצרים ושמציילנו משאר המלחמות שלוחמים האויבים בעמו.

נשימה של נס

ולפי ה' אין שום הבדל בין שתי ההנהגות

והאמת היא שעלינו להעריך את הנסים התמידיים שה' עושה עמנו, שעצם כך שמחנו, לבנו, עינינו, ואיננו וכל אברינו פועלים כראוי, זהו גם גדול יותר מקריעת ים סוף, שכן קריעת ים סוף אינו גם המכרח כמו שאנו מכרחים שמחנו, לבנו ושאר אברינו יפעלו.

והסבה שעלינו להתפעל מאוד מקריעת ים סוף, היא מפני שהוא גם שנעשה רבים וכל העולם ראו את הנס הזה, אבל עלינו לזכר שבכל רגע יש לנו נסים גדולים מנס זה והוא עצם כל נשימה ונשימה, נמצא אפוא שהנס הגדול בקריעת ים סוף היה שה' יתברך יצר לעם ישראל אור לנשימות בתוך מקום המים שחוסמים את הנשימות.

עובד ה' טבעי

ואדם שמתפעל מהנסים התמידיים והטבעיים הוא נקרא 'עובד ה'' כי הוא מכיר בכל עת בטובות ובחסדים שה' עושה עמו, וכבר כתב הרמב"ן (סוף בא) שהנסים התמידיים הם גדולים מהנסים שנעשים מחוץ לגדר הטבע, אלא שאנו מדגישים בתפלה ופעמים רבות את נס

קריעת ים סוף מפני שהפעלות הייצוגיות מעוררות את הפנימיות, הינו שאנו מזכירים את נס קריעת ים סוף בכדי שעל ידי שזוכר את הנס הזה שהוא מחוץ לגדר הטבע, יתעורר לבנו להעריך את החסדים התמידיים.

ולכן דוד מלכנו בפרק "הודו לה' כי טוב" מזכיר בתחלה את ניסי ה' במצרים ואת קריעת ים סוף ואת המלחמות בעוג מלך הבשן ושאר המלחמות והנסים, ולבסוף הזכיר "נותן להם לכול בשור" שעל כך אמרו חז"ל (פסחים קיח.) שהיו חסדי הגדול ביותר. ואמרו (שם): 'קשין מוונותיו של אדם כקריעת ים סוף' ועוד אמרו 'קשין נקביו של אדם כקריעת ים סוף, והינו, שכשם שקודם שנקרע ים סוף עם ישראל צעקו בצר להם אל ה', כך אדם שסובל ואינו יכול לצאת לנקביו הרי שצרתו גדולה כמו קודם קריעת ים סוף.

מתיקות הנסים שבכל יום

אם כן, כניסת המאכל לגוף האדם קשה כקריעת ים סוף וצאתו מן הגוף גם הוא קשה כקריעת ים סוף, והסבה ש"נותן להם

לכל בשור" הוא השבח הגדול ביותר, הוא מפני שהוא חסד תדיר ומכרח לאדם ואלו קריעת ים סוף ושאר הנסים אינם תדירים, 'תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם'.

ולכן בברכה ראשונה בשמונה עשרה וב'מודים' לא מזכירים את קריעת ים סוף ואת הנסים שנעשו במצרים, אלא את חסד ירידת הגשמים ואת חסד כל נשימה ונשימה, כמו שאמרו 'על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפש שבכל יום עמנו' שהם הנסים התמידיים שבכל יום עמנו, שה' שומר על בריאות גופינו ונפשנו.

וכמו שלמדנו חז"ל על כל נשימה ונשימה הוי מודה לו ולא אמרו להודות לה' בכל עת על נס קריעת ים סוף, משום שאמנם נס קריעת ים סוף היה גם גדול ונורא, אבל הוא היה גם שנצרך לשעתו, ואלו גם הנשימות הוא נצרך בכל עת ועת ולולי רחמי ה' האדם לא יוכל לנשם, כמו שנקר בפטרס כיום שרבים מתקשים לנשם עקב גנף הקורונה.

משלוח מנות מתוק שמציל ממרירות עצומה...

ומזה נהיה לכל ישראל מתיקות בעם היהודי כשראו שרק עם ישראל מטיבים זה לזה, ורק בעם ישראל יש סעודות משמחות כסעודות פורים.

וכן קריאת המגלה נותנת טעם ערב ביהדות, כשקוראים את הנסים שה' עושה לעמו ושאית העמים הוא משפיל. ומתוך כך התרחקו עם ישראל שבאותו הדור מדרך העמים בחפץ לב ומתוך אהבה לה', כמאמרם (שבת פח) שבימי מרדכי, 'הדור קבלוה מאהבה'.

הועילו הענשים שהענישו אביו כדי להשיבו למוטב. עד שהרעיף עליו המלך טובות וחבר אליו אנשים טובים, וממעשיהם הטובים השכיל הבן והבין כמה טוב היה לו כשינהג כמותם, ושב לדרך המלך...

כך במגלה הביא ה' את גזרת המן, והדבר גרם לעם ישראל לשוב בתשובה מפחה. אבל אחר כך שבו לדרך הרעה, לכן שלח להם ה' את מרדכי עבדו הנאמן שלמדם להטיב זה לזה במשלוחי מנות ומתנות לאביונים,

אף על פי שבני דורו של מרדכי היו מבלולים ומטמעים בין הגוים, בכל זאת לאחר הנס תקן להם מרדכי רק את מצוות הפורים: מקרא מגלה, משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים. ולאכאורה קשה, מדוע לא עמד לגדר להם גדרים והרחקות מן הגוים שלא לעשות עמהם משא ומתן, ולא לאכול מפתם, יינם ושמןם - כדי לתקן את המצוות, שהתבללו בעמיהם?

משל לבן מלך שהלך בדרךים רעות, ולא

המשך מתיקות הנסים

לפעל לעולם, ובלית ברירה הורים אשרו בצער כבד לזרות לו את אותה אצבע.

הצער של חוריי היה נורא, ואני לא ידעתי היכן לטמן את עצמי מלב בושה ובהלה. נגשתי אל האבא שלו בפנים של התנצלות, אך הוא סרב לשמע אותי ואמר: "היום הזה נהפך לי של משמחה ויום טוב לאבלי!"

עברו שנים מאז ועדו נפשי מלאה בצלקות, ואיני יכול למחל לעצמי על מה שגרמתי לחברי ולהוריי. וכתשובה על כך אני שולח לראשונה את הספור הזה לפורסום, כדי ללמד לקח את הילדים השוכבים, שביני שהנהגה החולפת היא אינה משתלמת ומסכנת להשאיר צלקות ונקים בגוף ובנפש.

הפרטים שמורים במערכת בקבוקת בעל המעשה

באחת הפעמים הדלקתי נפץ עצמתי מאד וחברי תפס אותי על מנת להשליכו, ותוך כדי שהוא לוקח את התנופה בידו כדי להשליכו למרחוק, הנפץ התפוצץ בידי! רק מהתדהה הרגשתי בפנים שלי כמו מפת אש בעצמה חזקה וזעקתי: מקאב ובהלה.

התפלאתי מקך שחברי לא זעק בכלל, אך היה קשה לי לפתח את העינים, ובכל זאת התאמצתי לפתח אותם כדי להבחין מה אתו. והנה נבהלתי מאוד לראות שהכדי שלו קרועה ויורד לו הרבה מאד דם, קראתי לו בשמו ונוכחתי לראות שהוא מכה הלם.

רצתי מיד לבית הכנסת הסמוך ובקשתי להזעיק אמבולנס. עליתי אתו לאמבולנס מתוך הרגשת אשמה, ותוך דקות ספורות הוא שכב לטפול בבית החולים. כמובן הורים שלו הגיעו, ושם התברר שאצבע אחת שלו לא תוכל לחזור

הדודים הלהקים

הדודים לפרשת תרומה: א. מי באמת תכנן את גזרתו של המן, ומדוע עשה כן? ב. מדוע מקצת סנהדרין פראשו ממרדכי? ג. מדוע מרדכי נכנס לבית אחשוורוש ולא נתן לאחרים לעשות זאת הרי הדבר כרוך בבטול תורה? ד. מדוע רק הנסים של פורים גרמו לקבלת התורה מאהבה ולא הנסים שהיו במצרים? ה. איזה נס חשוב יותר מקריעת ים סוף? ו. כיצד מרדכי המאיס לבני דורו את הקשר לגויים? התשובות מונחות בתוך גיליון זה. את התשובות נתן לשלח לכתבת המייל: 7885595@gmail.com עד יום שלישי (כולל), בצירוף שם, כתבת ומספר טלפון. כל העונים נכונה על ההדודים של אחת הפרשיות יזכו בפרס יקרתי.